

rømmet et kolossalt bøvl, som gør, at mange små virksomheder afstår fra det.

Vi er ikke afvisende over for problemstillingerne, men jeg vil godt understrege, at hvis man vil tage fat i det her for alvor, bliver partierne bag disse forslag nødt til at tage fat i EU, for der er ingen tvivl om, at noget af det, der giver flest problemer på dette område, er striben af EU-direktiver, og det er herunder ikke mindst EU-STAT, altså statistikoplysningerne til EU, som er en belastning.

Jeg vil også sige, at vi må tage fat i et andet område, nemlig alle de mærkelige skatteregler, vi har på erhvervsområdet, fordi V og K er bundet af den dér ideologiske forestilling om, at virksomhederne ikke må få tilskud, de skal have fradrag.

Alle og enhver ved selvfølgelig, at det økonomisk er det samme, om man giver et tilskud til et eller andet, eller om man giver et fradrag, men da liberalister ikke kan lide tilskud, vil de hellere have pengene som et fradrag. Øse op og øse ned, det giver den samme smag. Men på grund af denne mærkværdige indstilling hos de borgerlige partier får vi altså et ualmindelig indviklet skattesystem på erhvervsområdet, hvor vi skal lave fradragsmuligheder og så dernæst have den ene undtagelsesbestemmelse og beskyttelsesforanstaltning efter den anden for at undgå misbrug. Her var et kæmpeområde for regelforenklning, hvis det var sådan, at man ville droppe lidt af ideologien.

Der er også et andet besvær, jeg vil pege på, som jeg gerne vil hjælpe med at komme af med, og det er det besvær, som vi har pålagt virksomhederne med, at de skal tage fat i deres lønningsregnskab flere gange. Først skal de tage fat i lønningsregnskabet for at udbetale løn uden skat, og så skal de et stykke tid efter tage fat i lønningsregnskabet én gang mere og indbetale skatten.

Jeg foreslår, at man gør det i én omgang: indbetaler skatten til Skatteministeriet i samme sekund, som man udbetaler lønnen uden skat til lønmodtageren. Det vil da være en forenkling, og så vil det i øvrigt gavne statskassen ganske gevaldigt, fordi man får skattepengene ind noget tidligere, i stedet for at de ligger som et uforrentet lån ude i virksomhederne.

Så vil jeg tilføje, at erhvervslivet jo ikke er den gruppe, der på det her område står dårligst. De har allerede forskellige redskaber, men

de har jo først og fremmest et langt større apparat at sætte ind under lovgivningsprocessen. Det kan vi se, når lovforslag har været til høring. Det er jo altovervejende erhvervsorganisationer, der er på høringslisterne.

Vi kan jo se, hvem det er, der besøger os i Erhvervsudvalget og Skatteudvalget og andre udvalg, der behandler sager af denne art, der har interesse for erhvervslivet. Det er revisorer, advokater og erhvervsvirksomheder, enkeltvirksomheder i hobetal, der møder op. De har i virkeligheden meget bedre muligheder end alle andre befolkningsgrupper for at påvirke processen og undgå, at der kommer noget unødigt bøvl. I virkeligheden er det jo sådan, at meget af bøvlet kommer på grund af påvirkningen. Det er lobbyisterne, der går ind og får ting indføjjet i reglerne, som gør det endnu mere besværligt, end det var i forvejen.

Derfor vil jeg sige: Man kunne i høj grad også gribe i egen barm og se på, om erhvervslivet ikke selv skulle prøve at bidrage lidt mere. I stedet for nidkært at forfølge den mindste 5-øre kunne man prøve at se, om det ikke var i orden, at vi forenkledede reglerne lidt, selv om nogle skulle miste en krone.

Jeg vil afsluttende sige, at jeg har et tilbud til de partier, der står bag disse beslutningsforslag, hvis vi en dag kunne blive enige om at kigge på bøvl og administrativt idioti og unødvendige regler gældende alle befolkningsgrupper. Jeg tænker her ikke mindst på de arbejdsløse og a-kasserne. Hvis der er et område i Danmark, der er bebyrdet med mærkelige, ulogiske regler, regelændringer, der træder i kraft, før den tidligere overgangsordning fra den tidligere regelændring er afsluttet, regler, som binder folk, og regler, som er til gene ikke bare for en virksomhed, men for mennesker i hundredtusindtal, er det a-kasse-lovgivningen.

Her har vi for at spare en 5-øre for at være sikker på, at der ikke er én, der får en krone for meget, indført et regelsystem, som gør, at ingen dansker er i stand til at overskue det. Ingen enkelt dansker er i stand til at overskue alle reglerne på dagpengeområdet. Se, her var der brug for regelforenklning, så den dag, man kommer med et udspil på det område, som vel at mærke ikke bare er regelforenklinger for at skære ned, men for at gøre livet bedre og nemmere for menneskene, så vil vi tage en god diskussion med forslagsstillerne om det.